

Forbrugerne eller Staten til gode. Han sagde heller ikke, de kom andre til gode. Med andre Ord, de fordampede. (Chr. Reventlow: Mellemandlerne). Skulde vi gaa ud fra, at Forbrugerne i Længden ere saa dumme, at de ikke klemme Mellemandlerne af med den Avance, som ligger over det rimelige for et Produkt som Sukker, der forbruges hver Dag, hører al Beregning op. Vi kunne vistnok være enige om, at her i Landet, hvor vi nu have Forbrugsforeninger, er den Talen om, at en saa stor Avance som 1 Mill. Kr. aarlig for Sukkerfabrikkerne for alle Tider skulde blive liggende hos Mellemandlerne, ikke meget værd. Nej, disse ca. 1 Mill. Kr. komme sikkert Forbrugerne til gode, de gaa lige direkte i Forbrugernes Lommer. Og jeg vil sige, at det er ikke hver Dag, at man kan forære den danske Befolkning ca. 1 Mill. Kr., uden at det koster Statskassen noget. Og da der her er en Anledning til det, og der ikke derved gøres nogen Uretfærdighed, synes jeg, vi skulde gøre det.

Der er talt meget om, hvorledes Sukkerfabrikkernes og Roedyrkernes Sager ville stille sig, naar dette Forslag bliver vedtaget. Det er meget vanskeligt at opføre, og man burde maaske slet ikke nævne Tal, men jeg kan dog ikke lade være at anføre, at jeg tror ikke, det bliver saa slemt. Jeg har fremhævet, at vi anslaa Tabet til 880,000 Kr. Hvis man undersøger, hvorledes Stillingen vil blive, efter at de have lidt en saadan Nedgang, og sammenligner den med Tilstanden før, faar man følgende Resultat. I de 5 Aar, det ærede Medlem for Maribo omtalte, har Overskuddet af solgt Sukker, inklusive Handelsfortjenesten, ifølge de af Sukkerfabrikkerne i en Skrivelse til Finansministeriet meddelte Opgivelser været godt 2,700,000 Kr. aarlig. Udeladt er imidlertid de sidste Aars Regnskab med deres meget betydelige Avance, men paa den anden Side er der intet beregnet til Afskrivning, til de respektive Afskrivningsfonds. De 2,700,000 Kr. fordele sig saaledes: Af dette Beløb gaar forlods 5 pCt. af Aktiekapitalen til Aktionærerne, det er 500,000 Kr. Af Resten gaar Halvdelen, 1,100,000 Kr., til Aktionærerne, der paa denne Maade i alt faa 1,600,000 Kr., og Halvdelen, ligeledes 1,100,000 Kr., til Roedyrkerne. Naar vi trække 880,000 Kr. fra de 2,700,000 Kr., bliver der i Overskud tilbage 1,820,000 Kr. Deraf ville Aktionærerne forlods faa de 5 pCt. af Aktiekapitalen, 500,000 Kr. Af Resten vil

Halvdelen, som er 660,000 Kr., gaa til Aktionærerne, som altsaa faa 1,160,000 Kr., og den anden Halvdelen, ligeledes 660,000 Kr., faa Roedyrkerne. Hvis nu disse Tal ere rigtige — jeg tør ikke indestaa derfor, det er umuligt at indestaa for Enkelthederne, og det svinger meget, men jeg tror ikke, at Tallene ere meget misvisende —, ville Aktionærerne endda faa en 10—11—12 pCt. af Aktiekapitalen, og om saa skete, var det vel ikke nogen meget stor Ulykke. Roedyrkernes Tab vil blive 440,000 Kr. eller 5 Øre pr. Centner. Dette er selvfølgelig et Tab for Roedyrkerne, men jeg vil dog sige, at naar man sætter Ordet „ruinerende“ i Forbindelse med en saadan Nedgang af 5 Øre pr. Centner, skyder man, synes jeg, fuldkommen over Maalet.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) sagde, at Roedyrkerne fik Betaling pr. Centner Roer i Forhold til Noteringen i London, og han oplyste, at de havde en Grundpris af 65 Øre pr. Centner, naar Verdensprisen var 10 Sh. i London, men han tilføjede, at det var ikke altid, den var det, og at de i denne Uge saaledes kun fik 59 Øre. Det vil altsaa sige, at en enkelt Konjunktursvingning, som dog vistnok ikke er alt for rystende — for man har ikke hørt Tale om Rystelser paa Sukkermarkedet i disse Dage —, kan forandre Prisen pr. Centner Roer 6 Øre; altsaa en enkelt Konjunktursvingning betyder mere end hele dette Lovforslags Gennemførelse for Sukkerroerne. Hvis vi se paa Svingningerne i de forskellige Aars Høst, kommer man til samme Resultat. Der høstes meget forskelligt hvert Aar. Jeg skal oplyse, at i 1901 høstedes der 349 Tønder Roer pr. Tønde Land, i 1902 226 Tønder, i 1903 299 Tønder, i 1904 255 Tønder, i 1905 366 Tønder. I disse 5 Aar svinger Høsten altsaa fra 226 til 366 Tønder Roer pr. Tønde Land, altsaa en Svingning paa over 60%. Nu vide vi meget godt, at det er meget ubehageligt for de vedkommende, naar Høsten ikke er god, men ruinerende er jo et enkelt Aars mindre god Høst ikke. Naar man derfor lever under Kaar, hvor der er saa store Svingninger i de enkelte Aars Høst, tror jeg heller ikke, at de 5 Øre pr. Centner Roer paa nogen mulig Maade kunne siges at være ruinerende.

Det er derfor min Overbevisning, at man bruger meget for stærke Ord i denne Forbindelse, og at man skal slaa sig til Ro med, at Nedsættelsen af Beskyttelsen paa vor nuværende Sukkerfabrikation er